ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 08.04.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**VYHLÁŠKA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ**

ze dne 15. března 1949

**o Smlouvě mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních, podepsané ve Varšavě dne 21. ledna 1949.**

Mezi republikou Československou a republikou Polskou byla ve Varšavě dne 21. ledna 1949 sjednána Smlouva o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních s Dodatkovým protokolem z téhož dne. Smlouva s Dodatkovým protokolem byla schválena Národním shromážděním dne 23. února 1949 a byla ratifikována presidentem republiky dne 26. února 1949. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 10. března 1949. Podle svého čl. 89 nabývá účinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin, t. j. dne 10. dubna 1949. Text této Smlouvy a Dodatkového protokolu se vyhlašuje v příloze ke Sbírce zákonů.*)

**Dr. Clementis v. r.**

**SMLOUVA mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních.**

Jménem republiky Československé! Klement Gottwald,
president republiky Československé, všem, kteří tento list čísti nebo čtouce slyšeti budou, pozdravení. Jménem republiky Československé a republiky Polské byla sjednána tato smlouva s dodatkovým protokolem:

SMLOUVA mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních.

President republiky Československé a president republiky Polské přejíce si, aby trvalé a skutečné přátelství a vzájemná důvěra mezi oběma zeměmi došly výrazu také v přiblížení právních řádů obou spojeneckých zemí, zejména v oboru soudnictví a v prohloubení a sjednocení vzájemných právních styků,

rozhodli se ujednati o tom smlouvu.

K tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

President
republiky Československé
JUDr. Alexeje Čepičku,
ministra spravedlnosti republiky Československé,

President
republiky Polské
profesora Henryka Świątkowského,
ministra spravedlnosti republiky Polské,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

**ODDÍL I.**
**Věci civilní.**

**HLAVA PRVNÍ.**
**Soudní ochrana ve věcech civilních.**

**Čl. 1**

(1) Příslušníci jedné smluvní Strany požívají na území druhé smluvní Strany stejnou zákonnou a soudní ochranu, pokud jde o osobu a jmění, jakou požívají příslušníci druhé Strany.

(2) Budou míti svobodný a nerušený přístup k soudům druhé Strany a mohou před nimi vystupovati za stejných podmínek jako příslušníci Strany druhé.
Osvobození od jistoty.

**Čl. 2**

Příslušníkům jedné Strany, kteří vystupují před soudy druhé Strany jako žalobci, navrhovatelé nebo intervenienti, nesmí být z důvodu, že jsou cizinci, nebo vzhledem k nedostatku bydliště nebo sídla na území druhé Strany, ukládána jistota pod jakýmkoliv označením. To platí zejména o složení jistoty k účelu zajištění soudních útrat.
Právo chudých.

**Čl. 3**

Příslušníkům jedné Strany se zaručuje právo chudých na území druhé Strany za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako příslušníkům Strany druhé.
Vysvědčení potřebné k dosažení práva chudých.

**Čl. 4**

(1) Vysvědčení potřebné k dosažení práva chudých bude vydáno soudy či úřady oné Strany, na jejímž území má navrhovatel své bydliště, nebo nemá-li bydliště, na jejímž území má svůj pobyt.

(2) Nebydlí-li navrhovatel na území žádné ze Stran, ani na něm nemá svůj pobyt, postačí vysvědčení vydané nebo potvrzené příslušným diplomatickým nebo konsulárním zástupcem.

(3) Soud oné Strany, který má rozhodovati o povolení práva chudých, může v mezích svých oprávnění přezkoumávati obsah předloženého vysvědčení. Může za tím účelem si vyžádati informace od úřadů druhé Strany.
Rozsah práva chudých.

**Čl. 5**

Bylo-li soudem jedné Strany povoleno příslušníkům druhé Strany právo chudých, zahrnuje v dotčeném řízení i bez příslušného návrhu všechna jednání, počítajíc v to i řízení exekuční.
Právní pomoc k dosažení práva chudých.

**Čl. 6**

(1) Příslušníci jedné Strany mohou návrh na udělení práva chudých soudem druhé Strany a rovněž i návrh na zřízení bezplatného právního zástupce pro vedení sporu podati v Československé republice do protokolu okresního soudu svého bydliště nebo pobytu, v republice Polské do protokolu okresního soudu (sadu grodzkiego) svého bydliště nebo pobytu. Návrh na zřízení bezplatného právního zástupce musí být vždy zvlášť vytčen. Soud, u něhož byl takový protokolární návrh podán, zašle jej příslušnému soudu druhé Strany. Je-li soud, který protokol obdržel, nepříslušným, postoupí jej soudu příslušnému k rozhodnutí o návrhu na povolení práva chudých a zpraví soud druhé Strany, který mu protokol zaslal.

(2) K protokolárnímu návrhu netřeba připojovati překlad do jazyka té Strany, na jejímž území má býti právo chudých uděleno.

**HLAVA DRUHÁ.**

**Právní pomoc ve věcech občanských.**

Pořad při právním styku.

**Čl. 7**

(1) Ve věcech občanských, sporných i nesporných, vyřizují soudy obou Stran dožádání o doručení a o jinakou právní pomoc v přímém styku.

(2) K odesílání dožádání jsou na území obou Stran příslušny soudy všech instancí, u nichž se potřeba právní pomoci vyskytla.

(3) K přijímání a vyřizování soudních dožádání jsou příslušny na území Československé republiky soudy okresní, na území republiky Polské pak soudy okresní (sady grodzkie), v případech žádostí o zaslání spisů nebo listin k nahlédnutí nebo zaslání jejich opisů na území obou Stran soudy, u kterých byla věc v prvé stolici zahájena.

(4) Je-li dožádaný soud nepříslušný, postoupí z moci úřední dožádání soudu příslušnému a vyrozumí o tom soud dožadující.
Jazyk dožádání.

**Čl. 8**

(1) Žádosti o doručení a o jinakou právní pomoc je sepsati ve státním jazyku Strany dožadující. Dožádání jest opatřiti soudní pečetí.

(2) Soud dožádaný vyřídí dožádání ve svém státním jazyku a opatří vyřízení svou soudní pečetí.
Obsah dožádání.

**Čl. 9**

Dožádání musí označiti věc, v níž se žádá o poskytnutí právní pomoci, a to uvedením stran, jejich bydliště nebo pobytu, jakož i jejich právních zástupců a uvedením krátkého výstižného obsahu žádané právní pomoci. Dožádání o doručení musí uvésti adresu příjemcovu a druh spisu, který jest doručiti. Není-li adresa přesně známa, nebo ukáže-li se omylnou, je zde však možnost adresu zjistit, učiní dožádaný soud příslušná opatření za účelem zjištění adresy.
Vyřízení dožádání o doručení.

**Čl. 10**

(1) Dožádaný soud učiní opatření podle svého vnitrostátního práva, aby zaslaná písemnost byla příjemci doručena.

(2) Na žádost soudu dožadujícího o doručení písemnosti způsobem předepsaným vnitrostátním právem Strany dožádané pro doručení písemností stejného druhu provede dožádaný soud takové doručení, jestliže je písemnost pořízena ve státním jazyku Strany dožádané nebo je k ní připojen překlad, pořízený soudním tlumočníkem jedné ze Stran.

(3) Jestliže se doručení způsobem, uvedeným v odst. 2, má státi příslušníku Strany dožadující, provede soud Strany dožádané toto doručení, třebas by doručovaná písemnost byla pořízena ve státním jazyku Strany dožadující a překlad připojen nebyl. Dožadující soud tu uvede v dožádání, že doručení se má státi příslušníku jeho státu.

(4) Ve všech jiných případech se dožádaný soud omezí na doručení písemnosti příjemci, pokud tento je k přijetí ochoten.
Doklad o doručení.

**Čl. 11**

Doručení se prokáže buď potvrzením příjemcovým, opatřeným datem a podpisem doručujícího orgánu, jakož i úřední pečetí soudu či úřadu, nebo osvědčením soudu či úřadu o tom, že doručení bylo provedeno s udáním způsobu a času doručení, nebo konečně soudním protokolem, vysvědčujícím, že příjemce písemnost přijal.

**Čl. 12**

V případu doručení náhradního nebo doručení nuceného bude podán průkaz o vykonaném doručení potvrzením nebo osvědčením, vydaným v souhlase s předpisy Strany dožádané.
Odmítnutí doručení.

**Čl. 13**

Výkon doručení lze odepříti, považuje-li Strana, na jejímž území má být provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo její výsostná práva nebo její bezpečnost.

Vyřízení dožádání o jinakou právní pomoc.

**Čl. 14**

(1) Dožádaný soud je povinen dožádání o jinakou právní pomoc vyhověti a použíti přitom předpisů svého vnitrostátního práva o vyřizování dožádání o právní pomoc, již jest poskytnouti soudům vlastního státu nebo na žádost zúčastněné Strany. Dožádaný soud se může na žádost soudu dožadujícího odchýliti od forem předepsaných jeho vlastním zákonodárstvím, jestliže žádaná forma není v rozporu s donucujícími předpisy Strany dožádané.

(2) Dožádaný soud má na žádost dožadujícího soudu tomuto sděliti, kdy a kde se bude konati úkon, směřující k vyhovění dožádání, za tím účelem, aby zúčastněné strany mohly býti zavčas zpraveny o místě a čase tohoto úkonu.
Odmítnutí právní pomoci.

**Čl. 15**

Mimo případy předvídané článkem 13, lze vyřízení dožádání odepřít také tehdy, jestliže žádaný úkon nepatří do úkonů soudní pravomoci. Dožádaný soud nemůže však odmítnout právní pomoc z toho důvodu, že o výkon právní pomoci v zahájené právní věci se má obrátit podle žádosti dožadujícího soudu na správní úřad. Odmítne-li správní úřad, uvědomí dožádaný soud o odmítnutí soud dožadující.

**Čl. 16**

Zaslání spisů a jiných listin může dožádaný soud odmítnout, jestliže je mu jich zapotřebí nebo jestliže ministerstvo spravedlnosti Strany dožádané potvrdí odepření z jiných zvláštních důvodů.
Náklady právní pomoci.

**Čl. 17**

(1) Za provedení doručení a za vyřízení dožádání o jinakou právní pomoc nebude dožádaný soud požadovati nižádné poplatky ani nižádnou náhradu jakýchkoliv výloh, zejména útrat placených svědkům a znalcům. Nese je stát soudu dožádaného.

(2) Poštovní poplatky hradí Strana, na jejímž území tyto poplatky vznikly.

(3) Nicméně oznámí soud dožádaný soudu dožadujícímu výši poplatků nebo výloh podle odstavce prvého tohoto článku za tím účelem, aby mohly býti vybrány na Straně k náhradě povinné. Částky takto vybrané nebo vydobyté připadají státu soudu dožadujícího.
Doručení písemností vlastním státním příslušníkům.

**Čl. 18**

Obě Strany si vyhrazují právo dáti doručiti soudní písemnosti svým vlastním státním příslušníkům prostřednictvím svých diplomatických nebo konsulárních zástupců. Při takovémto způsobu doručování nelze užíti žádných donucovacích prostředků.

**HLAVA TŘETÍ.**

**Jiné záležitosti z oboru práva soukromého.**

Poručenství a opatrovnictví.

**Čl. 19**

(1) Pro poručenství nad nezletilými jsou příslušny soudy té Strany, jejímž příslušníkem je nezletilý.

(2) Jestliže nezletilý bydlí na území Strany druhé nebo tam má svůj pobyt, mohou soudy této Strany zavésti poručenství, jestliže to vyžaduje blaho nezletilého, pouze však tehdy, jestliže ve státě, jehož příslušníkem je nezletilý, nebylo již zahájeno poručenství. O zavedení poručenství třeba zpraviti příslušný soud Strany, jejímž příslušníkem je nezletilec, se stručným sdělením jednotlivostí případu.

(3) Soud Strany, jejímž příslušníkem je nezletilý, může požádati soud druhé Strany, aby mu bylo odevzdáno poručenství nebo požádati, aby soud druhé Strany poručenství dále vedl.

(4) Jestliže se nad nezletilým, který je příslušníkem kterékoliv ze Stran, vedlo poručenství u soudu jedné Strany a jestliže bydliště nebo pobyt nezletilého se přenesl na území Strany druhé, může soud, u něhož se poručenství až dosud vedlo, požádati soud druhé Strany, aby poručenství převzal k dalšímu vedení.

(5) Jestliže nezletilý, pro něhož se vede poručenství u soudu jedné Strany, má na území druhé Strany svůj majetek, může soud, který vede poručenství, požádati příslušný soud druhé Strany, aby ustanovil opatrovníka ke správě tohoto majetku.

**Čl. 20**

(1) Poručenská péče se vztahuje na osobu i na všechen movitý i nemovitý majetek poručence, bez zřetele, kde tato osoba je nebo kde leží majetek, ovšem bez újmy ustanovení článku 19, odstavce 5.

(2) Právní poměr mezi poručníkem a poručencem se spravuje právním řádem Strany, na jejímž území je poručenský soud (poručenský orgán).

(3) Povinnost přijmouti a zastávati poručenství se spravuje právním řádem Strany, jejímž příslušníkem je poručník.

**Čl. 21**

Ustanovení článku 19 a 20 platí obdobně, jde-li o jiná zařízení ochranná (poručenská), jako jsou poručenství nad osobami zletilými nebo opatrovnictví nebo vůbec ochranná zařízení této povahy.
Zbavení svéprávnosti.

**Čl. 22**

Pro zbavení svéprávnosti jsou příslušny soudy Strany, jejímž příslušníkem je osoba, která má býti svéprávnosti zbavena.

**Čl. 23**

Zjistí-li soud jedné Strany, že jsou dány předpoklady pro zbavení svéprávnosti příslušníka druhé Strany, který má bydliště nebo pobyt v obvodu tohoto soudu, zpraví o tom příslušný soud druhé Strany. Jestliže soud takto zpravený prohlásí, že ponechává další opatření soudu bydliště nebo pobytu takové osoby nebo se nevyjádří do lhůty tří měsíců, může soud bydliště nebo pobytu provésti řízení o zbavení svéprávnosti podle zákonů svého státu, při čemž důvod ke zbavení svéprávnosti musí být dán také podle práva Strany, jejímž je dotčená osoba příslušníkem. Rozhodnutí o zbavení svéprávnosti jest doručiti soudu, který byl zpraven podle ustanovení tohoto článku, nebo onomu soudu, který ponechal další opatření soudu bydliště nebo pobytu.

**Čl. 24**

V případech naléhavých může soud bydliště nebo pobytu osoby, která má být zbavena svéprávnosti a je příslušníkem druhé Strany, udělati všechna prozatímní opatření, potřebná k

ochraně této osoby nebo jejího majetku. Taková opatření budou sdělena soudu Strany, jejímž je dotčená osoba příslušníkem; opatření ta bude zrušiti, pokud by soud této Strany rozhodl jinak.

**Čl. 25**

Ustanovení článku 23 platí také pro zrušení zbavení svéprávnosti.
Prohlášení za mrtvého.

**Čl. 26**

(1) Prohlásiti osobu za mrtvou přísluší soudu Strany, jejímž příslušníkem byla v době, kdy se stala nezvěstnou.

(2) V případech nutných mohou československé soudy podle práva, platného v republice Československé, prohlásit státního příslušníka polského za mrtvého, pokud účinky tohoto prohlášení mají nastat na území Československé republiky. Soudům polským přísluší za stejných okolností a s týmiž účinky toto právo co do státních příslušníků československých.

(3) Rozhodnutí o prohlášení za mrtvého, vydané podle odstavce 2, může býti změněno nebo zrušeno soudem Strany, který rozhodnutí vydal, došlo-li na území Strany, jejímž příslušníkem byla nezvěstná osoba, k prohlášení za mrtvého soudem této Strany s jiným datem domnělé smrti nebo byl-li návrh na prohlášení za mrtvého soudem této Strany pravoplatně odmítnut nebo zamítnut.
Osvojení.

**Čl. 27**

(1) Ke konečnému potvrzení smlouvy o osvojení jsou příslušny soudy oné Strany, jejímž příslušníkem je osvojitel.

(2) Jestliže je osvojenec příslušníkem druhé Strany a vyžaduje-li se podle zákonů této Strany jeho přivolení nebo přivolení jeho zákonného zástupce nebo soudu či orgánu poručenského, je též potřebí, aby tato přivolení byla opatřena.
Zrušení osvojení.

**Čl. 28**

Ustanovení článku 27 platí obdobně i pro zrušení osvojení.
Právo dědické. Všeobecná ustanovení.

**Čl. 29**

(1) Právní poměry dědické se spravují právním řádem Strany, jejímž byl zůstavitel příslušníkem v době své smrti.

(2) Způsobilost nabýti pozůstalosti právem dědickým musí být splněna jak podle práva Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel, tak i podle práva Strany, jejímž příslušníkem je ten, kdo uplatňuje nárok z práva dědického.

(3) Zda pozůstalost je odúmrtí, se posuzuje podle práva Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti.
Zvláštní jmění pozůstalosti.

**Čl. 30**

Právní poměry dědické se spravují co do jmění, o němž podle práva platného v místě, kde věc leží, zůstavitel nemůže volně pořizovati pro případ smrti, podle práva Strany, kde je toto jmění. To se týká zejména dědické posloupnosti.
Forma pořízení pro případ smrti.

**Čl. 31**

Forma zřízení a zrušení pořízení pro případ smrti se spravuje právním řádem Strany, jejímž je zůstavitel příslušníkem v době, kdy zřizuje nebo ruší pořízení. Stačí však, učiní-li se dosti právnímu řádu místa, kde pořízení pro případ smrti se zřizuje nebo zrušuje.

## HLAVA ČTVRTÁ.

## Uznání soudních rozhodnutí a výroků soudů rozhodčích.

Všeobecné podmínky uznání.

**Čl. 32**

(1) Soudní rozhodnutí jedné Strany, která podle jejího práva nabyla právní moci, budou uznávána na území druhé Strany.

(2) Soudními rozhodnutími ve smyslu odstavce 1 se rozumějí rozsudky a jiná jim na roveň postavená rozhodnutí (bez rozdílu jejich pojmenování), vydaná soudy občanskými jak ve věci hlavní, tak i ve věci nákladů řízení.

(3) Soudním rozhodnutím ve smyslu předcházejících odstavců jsou postavena na roveň pravomocná rozhodnutí zvláštních soudů, jakož i soudů rozhodčích. Rozhodnutí soudů rozhodčích jsou však postavena na roveň toliko tehdy, jestliže rozhodčí smlouva byla sjednána písemně a rozhodce nebo rozhodci byli jmenováni stranami samými nebo osobou třetí, které strany jmenování svěřily, nebo konečně soudem. Jmenování rozhodce nebo svěření jmenování osobě třetí musí býti osvědčeno listinou.

(4) Rozhodnutí soudů jedné Strany budou uznána na území druhé Strany, jestliže právní moc bude potvrzena soudem, který ve věci rozhodl v první stolici. Právní moc výroků rozhodčích potvrzuje soud, příslušný podle právního řádu Strany, na jejímž území byl výrok vydán.

Odepření uznání.

**Čl. 33**

(1) Rozhodnutí nebude uznáno:

1. jestliže podle ustanovení této smlouvy nebo podle zákonů Strany, na jejímž území má býti rozhodnutí uznáno, soudy této Strany by byly výlučně příslušné;
2. jestliže straně, která podlehla v řízení, nebylo obeslání spor zahajující řádně a včas doručeno a strana ta se nepustila do řízení;
3. jestliže v otázce způsobilosti k právním činům nebo způsobilosti procesní nebo zákonného zastoupení a nadto ve sporech o neplatnosti manželství nebo o rozluku (rozvod), jakož i ve věcech osvojení, zbavení svéprávnosti a ve věcech pozůstalostních nebylo použito práva, které by mělo býti použito podle zákonů Strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, ledaže tato úmluva stanoví něco jiného a ledaže právo, jehož bylo použito, je podstatně blízké právu té Strany, jejíhož práva mělo být použito;
4. jestliže odporuje veřejnému pořádku nebo dobrým mravům;
5. jde-li o rozhodnutí ve věcech útrat, při čemž rozhodnutí ve věci hlavní nelze uznati.

(2) Rozhodnutí, kterým byla uložena náhrada útrat žalobci, navrhovateli nebo intervenientu, zproštěnému od žalobní jistoty po rozumu článku 2, bude uznáno bez splnění podmínek odstavce 1.

Dosah zkoumání rozhodnutí, které má být uznáno.

**Čl. 34**

Soud nebo jiný úřad oné Strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, není při zkoumání důvodů odepření vázán skutkovými zjištěními rozhodnutí. Další přezkoumávání, zda rozhodnutí je odůvodněno, je vyloučeno.

Exekuce. Všeobecná ustanovení.

**Čl. 35**

(1) Rozhodnutí soudů a výroky rozhodčích soudů, vzniklá na území jedné Strany, budou vykonána exekucí na území druhé Strany, jestliže jsou splněny podmínky uznání podle článků 32 až 34 a jestliže přípustnost exekuce byla na území druhé Strany vyslovena způsobem předepsaným v této smlouvě.

(2) Neustanovuje-li tato smlouva jinak, platí o řízení o povolení exekuce i o řízení exekučním předpisy práva platného na území oné Strany, kde exekuce má být vykonána, s tou výhradou, že proti rozhodnutí o povolení exekuce je přípustný opravný prostředek. Pokud podle těchto předpisů je procesní soud příslušný pro výkon exekuce nebo pro žaloby týkající se exekuce, nastupuje na jeho místo soud, v jehož obvodu je exekuce vykonávána.

Exekuční návrh.

**Čl. 36**

(1) Návrh na povolení exekuce může býti podán u soudu oné Strany, na jejímž území rozhodnutí nebo výrok rozhodčího soudu vznikl. Tento soud postoupí návrh soudu druhé Strany příslušnému podle článku 37.

(2) Návrh může býti podán vymáhajícím věřitelem též přímo u soudu, příslušného podle článku 37.

**Čl. 37**

O povolení exekuce rozhodne soud Strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, k žádosti vymáhající strany bez obeslání stran; odpůrce může být slyšen. Příslušným je obecný soud povinné strany, a není-li ho, soud, v jehož obvodu má být exekuce provedena.

Doklady návrhu na povolení exekuce.

**Čl. 38**

Vymáhající věřitel musí předložiti:

a) vyhotovení rozhodující části rozhodnutí nebo výroku rozhodčího soudu, opatřené doložkou o právní moci a vykonatelnosti; právní moc a vykonavatelnost bude prokázati veřejnými listinami, pokud se nepodává z vyhotovení samého, a jde-li o výrok soudu rozhodčího, jsou-li splněna ustanovení článku 32, odst. 4;

b) překlad listin, uvedených v ustanoveních tohoto článku pod písm. a), pořízený soudním tlumočníkem jedné ze Stran.

Odložení exekuce.

**Čl. 39**

(1) Byla-li na území oné Strany, jejíž soud rozhodnutí vydal, v důsledku žaloby o obnovu (zmatečnost) exekuce odložena nebo zastavena, je třeba odložiti povolení exekuce, a byla-li již povolena, odložiti provedení exekuce na území té Strany, kde má býti rozhodnutí vykonáno.

(2) Jinak odložení nebo zastavení exekuce nařízené na území oné Strany, jejíž soud rozhodnutí vydal, nemá vlivu na řízení, které na území druhé Strany bylo zahájeno podle téhož rozhodnutí za účelem povolení exekuce, ani na exekuci samu.
Exekuce na základě soudních smírů a notářských listin.

**Čl. 40**

Exekuci lze vésti rovněž na základě soudních smírů a notářských listin, ve kterých se povinná strana podrobila exekuci. Přitom jest obdobně použíti ustanovení článků 35 až 39.
Exekuce pro útraty.

**Čl. 41**

Povolení exekuce na základě rozhodnutí, ukládajících náhradu útrat žalobci, navrhovateli nebo intervenientu zproštěnému od složení žalobní jistoty po rozumu článku 2 se stane bezplatně.

## HLAVA PÁTÁ.
## Věci pozůstalostní.

Příslušnost pozůstalostních soudů a úřadů.

**Čl. 42**

(1) K pozůstalostnímu řízení jsou povolány úřady Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel. Ke shodné žádosti dědiců provedou však pozůstalostní řízení úřady Strany, kde leží pozůstalost.

(2) V případech uvedených ve článku 30 jsou příslušny soudy a úřady Strany, jejímž právem se řídí nabývání na případ smrti.

(3) Ustanovení této smlouvy se nedotýkají veřejnoprávních omezení, jimž podléhají pozůstalostní předměty na místě, kde jsou.
Práva a povinnosti místních soudů a úřadů.

**Čl. 43**

(1) Soudy každé Strany jsou příslušné k zajištění pozůstalosti po státním příslušníku druhé Strany podle svých zákonů a jsou povinny o provedeném zajištění bez prodlení uvědomit konsula druhé Strany. Soudy zejména jsou oprávněny ustanovit opatrovníka (správce).

(2) Soud příslušný k zajištění pozůstalosti po příslušníku druhé Strany je povinen zpravit bez průtahu konsula druhé Strany o smrti zůstavitelově a o osobách přihlásivších se k dědictví, jakož i o známých okolnostech, které se týkají osob oprávněných k pozůstalosti, o místě jejich pobytu, o pořízení pro případ smrti a o pozůstalosti a konečně o tom, zda a která zajišťovací opatření učinil.

(3) Konsul se může zúčastnit řízení k zajištění pozůstalosti zahájeného soudem.

**Čl. 44**

Soud, který zajistil pozůstalost, zruší na žádost soudu příslušného podle této smlouvy zajištění pozůstalosti jím provedené.

**Čl. 45**

Nabude-li konsul dříve vědomost o smrti příslušníka Strany, jejímž je konsulem, má o tom způsobem uvedeným v článku 43, odstavec 2, zpravit soud druhého státu, příslušný k zajištění pozůstalosti.
Nakládání s pořízením pro případ smrti.

**Čl. 46**

(1) Soud příslušný k otevření pořízení pro případ smrti může otevříti pořízení pro případ smrti příslušníka druhé Strany a má v takovém případě zaslati domovskému soudu ověřený opis zápisu, sepsaného o otevření. Na žádost domovského soudu soud příslušný k otevření pořízení pro případ smrti zašle mu toto pořízení, zachovávaje předpisy svého práva.

(2) Domovský soud, u něhož je pořízení pro případ smrti, je povinen k žádosti soudu příslušného k zajištění pozůstalosti vydati mu ověřený opis tohoto pořízení.
Vydání pozůstalosti.

**Čl. 47**

(1) Soud, který zajistil pozůstalost po příslušníku druhé Strany, je povinen vydati ji dědicům nebo vykonavateli posledního pořízení a jestliže se tyto osoby nepřihlásily do tří měsíců po smrti zůstavitele a neprokázaly svého oprávnění, je povinen vydati pozůstalost domovskému soudu zůstavitelovu.

(2) Po uplynutí této lhůty je soud, který zajistil pozůstalost, oprávněn zadržeti pozůstalostní věci jen k zajištění nároků, vznesených proti pozůstalosti nebo k uspokojení z pozůstalosti, avšak nikoli déle než dalších šest měsíců. Po uplynutí této lhůty má pozůstalost vydati domovskému soudu, ačli nejde o zajištění nároků proti pozůstalosti nebo o jejich uspokojení z pozůstalosti, pokud byly uznány aneb zažalovány.

(3) Pozůstalost nesmí býti vydána, nebyly-li pozůstalostní dávky zaplaceny nebo zajištěny.
Dědický průkaz.

**Čl. 48**

(1) Odevzdací listina (usnesení o zjištění práv pozůstalosti), která (které) pochází od soudu jedné Strany, je průkazem dědických poměrů také na území druhé Strany.

(2) Na základě takové odevzdací listiny (usnesení o zjištění práv k pozůstalosti) může oprávněná osoba žádat od soudů a úřadů druhé Strany vklad nebo zápis práv ve veřejných knihách a rejstřících. Soudy a úřady druhé Strany nemohou odmítnout vklad nebo jiný zápis z toho důvodu, že nemovitost nebo právo nejsou uvedeny v odevzdací listině (usnesení o zjištění práv k pozůstalosti).
Konkurs nebo likvidace.

**Čl. 49**

Na návrh osoby oprávněné k pozůstalosti nebo pozůstalostního věřitele může příslušný soud jedné Strany, v jehož obvodu je pozůstalost po příslušníku druhé Strany, zahájiti konkursní řízení nebo likvidaci, jež jsou stanoveny zákonodárstvím, platným v obvodu tohoto soudu.
Pozůstalosti osob na cestě.

**Čl. 50**

Zemře-li příslušník jedné Strany na cestě na území druhé Strany, aniž by měl v době své smrti na tomto území bydliště nebo pobyt, budou věci, které měl s sebou, po zajištění věřitelů vydány bez dalších formalit konsulovi Strany, jejímž příslušníkem byl zemřelý v době smrti.
Odúmrť.

**Čl. 51**

Movitá odúmrť (článek 29, odstavec 3) připadne oné Straně, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti. Nemovitá odúmrť připadne Straně, kde jest.

Právo konsulovo k zastupování.

**Čl. 52**

Konsul jedné Strany je oprávněn chránit zájmy svých příslušníků ve věcech pozůstalostních před soudy a úřady druhé Strany bez průkazů plné moci, jsou-li nepřítomni a jestliže si neustanovili jiného zmocněnce.
Vysvětlení pojmů užívaných v této hlavě.

**Čl. 53**

(1) Výrazy, užívanými v této hlavě, jest rozuměti:

a) „osobami oprávněnými k pozůstalosti“ jsou osoby, které podle práva, jež platí k projednání pozůstalosti, dlužno posuzovati jako dědice, odkazovníky nebo nepominutelné dědice;

b) „soudy“ jest rozuměti také úřady správní, pokud obstarávají podle platných předpisů Stran úkony patřící k pozůstalostnímu řízení; „domovskými soudy či úřady“ sluší rozuměti soudy či úřady oné Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti;

c) pod dojmem „práva“ se rozumí na území každé Strany právní předpisy oné oblasti právní, které jsou rozhodné podle předpisů interlokálního práva platného na území dotčené Strany.

(2) Ustanovení této hlavy nevylučují, aby se na území obou Stran použilo předpisů, které tam mají povahu předpisů donucovacích.

**HLAVA ŠESTÁ.**
**Listiny.**

**Čl. 54**

(1) Listiny, které jsou na území jedné Strany zřízeny nebo ověřeny soudem nebo veřejným úřadem v mezích jeho úředních oprávnění nebo osobou nadanou veřejnou vírou v oboru působnosti jí přikázaném v předepsané formě a jsou opatřeny úřední pečetí, nepotřebují na území druhé Strany žádné ověření.

(2) Listiny, které na území jedné Strany platí za listiny veřejné, požívají také na území druhé Strany průvodní moci listin veřejných.
Sdělení výpisů z matrik.

**Čl. 55**

Úřady civilního stavu (úřady matriční) jedné Strany zašlou na požádání soudů druhé Strany pro jejich potřebu bezplatně ověřené opisy nebo ověřené výpisy z rodných, oddacích a úmrtních aktů (matrik).

**ODDÍL II.**
**Věci trestní.**

**HLAVA SEDMÁ.**
**Vydání a průvoz zločinců.**

Extradiční trestné činy.

**Čl. 56**

(1) Strany se zavazují, že si navzájem vydají na žádost podle dalších ustanovení osoby, které jsou na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé Strany pro zločin nebo přečin, leč že by obdobný čin nebyl činem trestným na území dožádané Strany.

(2) Vydání bude též povoleno pro pokus výše uvedených trestných činů nebo pro účast na nich.

(3) Vydání nebude na překážku, že vyžadovaná osoba byla odsouzena rovněž pro přestupek, a to týmž pravoplatným rozsudkem k jednotnému trestu.

**Čl. 57**

Je-li podle práva dožadující Strany trestný čin, pro který se žádá o vydání, přečinem, zatím co podle práva Strany dožádané je tento čin toliko přestupkem, budou Strany žádat o vydání jenom, vyžaduje-li to zvláštní zájem soudnictví podle úvahy dožadující Strany.
Vydávání vlastních příslušníků.

**Čl. 58**

(1) Strany si vzájemně nebudou vydávat vlastní příslušníky.

(2) Vyřízení žádosti o vydání může býti odročeno až do konečného vyřízení žádosti o udělení státního občanství osobě, která o ně požádala před dojitím žádosti o její vydání.
Převzetí trestního stíhání.

**Čl. 59**

(1) Strany se zavazují podle svého zákonodárství stíhat vlastní občany obviněné z extradičního trestného činu spáchaného na území druhé Strany.

(2) Strana, která si přeje postupu podle předchozího odstavce, uvědomí druhou Stranu cestou uvedenou v článku 67 a připojí spisy, listiny, všechny potřebné údaje a předměty odůvodňující podezření z trestného činu.

(3) Strana, jejímž příslušníkem je stíhaná osoba, uvědomí druhou Stranu o výsledku řízení a v případě rozsudku zašle jeho opis.
Pro které trestné činy nebude vydání povoleno.

**Čl. 60**

Vydání nebude povoleno:

a) pro trestné činy, které byly spáchány na území dožádané Strany;

b) pro trestné činy politické povahy, nebo činy s nimi související, pokud skutková podstata nezakládá převážně obecný trestný čin;

c) pro vlastní tiskové trestné činy;

d) pro trestné činy, které lze stíhat jenom na žádost poškozené osoby a u nichž se trestní řízení zastaví, byla-li žádost touto osobou odvolána;

e) je-li vyžadovaná osoba na území Strany dožádané stíhána pro týž trestný čin nebo bylo-li tam pro týž trestný čin stíhání již zastaveno, vynesen rozsudek, leč by zákonodárství dožádané Strany připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým skutečnostem uvedeným Stranou dožadující.

Civilní závazky.

**Čl. 61**

Civilní závazky na území dožádané Strany, týkající se osoby, o jejíž vydání je žádáno, nebrání jejímu vydání.
Střet žádostí o vydání.

**Čl. 62**

Žádá-li o vydání téže osoby, pro týž čin nebo pro různé trestné činy vedle dožadující Strany ještě jiný stát nebo několik jiných států, je ponecháno Straně dožádané, které z těchto žádostí vyhoví.

Právní účinky vydání.

**Čl. 63**

(1) Osoba již vydaná může být stíhána nebo potrestána nebo vydána státu třetímu pro jiný trestný čin, než pro který bylo vydání povoleno a který byl spáchán před vydáním, jen

a) dá-li k tomu dožádaná Strana dodatečně souhlas; souhlas nelze odepříti, jestliže by také pro tento trestný čin podle této smlouvy bylo bývalo lze vydání povoliti, nebo

b) projevila-li osoba vydaná svůj souhlas v soudním protokolu. Straně, která ji vydala, bude zaslán ověřený opis tohoto protokolu.

(2) Neopustila-li vydaná osoba, ačkoliv k tomu měla možnost, vlastní vinou území Strany, jíž byla vydána, do jednoho měsíce od dne, kdy trestní řízení, pro něž byla vydána, bylo ukončeno nebo trest odpykán nebo prominut, nebo vrátila-li se tam dobrovolně, lze ji soudně stíhat, nebo vykonat trest i pro trestný čin, na který se vydání nevztahovalo.
Prodlení v převzetí osoby.

**Čl. 64**

Nepřevzala-li dožadující Strana osobu vydanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byla zpravena, že odevzdání může být ihned provedeno, lze tuto osobu propustiti na svobodu.
Vydání v krátké cestě.

**Čl. 65**

Vyhne-li se osoba, jejíž vydání bylo provedeno, jakkoliv spravedlnosti a je-li znovu na území dožádané Strany, bude k dožádání příslušných úřadů, učiněnému cestou uvedenou v článku 67, odstavec 1, zatčena a znovu vydána a to bez dalších formalit.
Průvoz.

**Čl. 66**

(1) Průvoz osoby, která byla druhé Straně vydána státem třetím, územím jedné ze Stran, bude povolen na pouhé předložení dokladů, uvedených v článku 67, odstavec 2, jde-li o čin, spadající pod ustanovení této smlouvy.

(2) Předpisy o vydání platí obdobně pro průvoz.

(3) Průvoz bude proveden orgány dožádané Strany, která určí též jeho podmínky a cestu.
Žádost o vydání.

**Čl. 67**

(1) Žádost o vydání podá ministerstvo spravedlnosti (jde-li o osobu, stíhanou vojenskými soudy, ministerstvo národní obrany) vyžadující Strany přímo ministerstvu spravedlnosti (ministerstvu národní obrany) Strany dožádané.

(2) Žádost je třeba doložiti:

a) zatýkacím rozkazem nebo jiným rovnocenným dokladem vydaným příslušným orgánem dožadující Strany, v případě výkonu trestu též opisem pravoplatného rozsudku;

b) doklady obsahujícími popis trestného činu s uvedením místa a času jeho spáchání a jeho právní kvalifikace, a pokud jde o trestné činy proti majetku pokud možno též výši škody pachatelem způsobené nebo zamýšlené, pokud tyto údaje nejsou obsaženy v dokladech uvedených pod a);

c) textem ustanovení trestních předpisů, které jest použíti na území dožadující Strany na trestný čin;

d) údaji o státní příslušnosti a osobními údaji osoby, o jejíž vydání se žádá a podle možnosti doklady a údaji potřebnými k potvrzení její totožnosti jako popis osoby, fotografie, otisky palců a údaji o místě pobytu.

(3) V žádosti o vydání odsouzené osoby, která již odpykala část trestu, jest uvésti též údaj o výši dosud nevykonaného trestu.

(4) Uvedené listiny budou předloženy v originále nebo v ověřeném výpisu nebo opisu a opatřeny úřední pečetí.
Jazyková úprava.

**Čl. 68**

(1) Obě Strany používají ve vzájemném styku vlastního jazyka.

(2) Totéž platí o listinách uvedených v článku 59 a 67.
Dodatečná objasnění.

**Čl. 69**

(1) Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin spadá pod ustanovení této smlouvy, bude požadující Strana dodatečně požádána o objasnění.

(2) Vydání bude povoleno pouze, odstraní-li podané objasnění pochyby. Dožádaná Strana může stanovit lhůtu k podání doplňujících objasnění. Tuto lhůtu lze na odůvodněnou žádost prodloužit.

(3) Byla-li stíhaná osoba v důsledku žádosti o vydání vzata do vazby, bude ji lze propustit, nedojde-li objasnění do 6 týdnů ode dne odeslání žádosti o objasnění Stranou dožádanou. Lhůtu k žádosti dožadující Strany lze přiměřeně prodloužit.

(4) Dožádaná Strana se nemůže domáhati předložení důkazů o vině vyžadované osoby.
Zajištění vydání.

**Čl. 70**

Jakmile dojde žádost o vydání doložená podle článku 67, zařídí dožádaná Strana podle svého zákonodárství vše, čeho třeba, aby zajistila vyžadovanou osobu a zabránila jejímu útěku, leč by se vydání jevilo předem nepřípustným.
Prozatímní zatčení.

**Čl. 71**

(1) V nutných případech může stíhaná osoba, nejeví-li se vydání předem nepřípustným, být prozatímně zatčena ještě než dojde žádost o vydání, žádá-li se o to s odvoláním na soudní zatykač nebo pravoplatný rozsudek a uvede se trestný čin.

(2) Tato žádost může být podána příslušným úřadem Strany dožadující písemně nebo telegraficky přímo u příslušných úřadů Strany dožádané.

(3) Příslušné úřady obou Stran mohou i bez takové žádosti prozatímně zatknout osobu, zdržující se na jejich území, nabudou-li vědomost, že spáchala trestný čin na území druhé Strany.

(4) Úřad, který dal provést zatčení podle odstavce 2 nebo 3, uvědomí o tom bez průtahu jednak úřad druhé Strany, jednak vlastní ministerstvo spravedlnosti (ministerstvo národní obrany) a udá

též místo, kde je zatčená osoba ve vazbě. Ministerstvo, jemuž uvědomění došlo, vyrozumí o tom ministerstvo spravedlnosti (ministerstvo národní obrany) druhé Strany.

**Čl. 72**

(1) Osoba prozatímně zatčená může býti propuštěna, nedojde-li do měsíce od odeslání vyrozumění podle článku 71, odstavce 4, sdělení druhé Strany, že bude žádáno o vydání.

(2) Osoba prozatímně zatčená může rovněž být propuštěna, nedojde-li žádost o vydání s přílohami podle článku 67 do dvou měsíců ode dne odeslání uvědomění podle článku 71, odstavce 4.

Odklad vydání.

**Čl. 73**

Je-li vyžadovaná osoba na území Strany dožádané stíhána, nebo byla-li tamtéž odsouzena pro jiný trestný čin, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, má nicméně dožádaná Strana rozhodnouti o vydání. Odevzdání vydané osoby bude však lze odložit až do doby, kdy řízení již na území Strany dožádané zahájené bude ukončeno, trest odpykán nebo prominut, nebo kdy skončí uvalená vazba z jiných důvodů.

Dočasné vydání.

**Čl. 74**

Na odůvodněnou žádost dožadující Strany bude však i v případě uvedeném v článku 73 povoleno dočasné vydání, mohlo-li by odložení vydání mít podle právního řádu dožadující Strany v zápětí buď promlčení nebo jiné závažné právní újmy pro trestní řízení, pokud tomu neodporují zvláštní zájmy soudnictví dožádané Strany. Osoba dočasně vydaná musí být vrácena, jakmile byly provedeny úkony trestního řízení, pro něž byla dočasně vydána, nebo jakmile bude skončeno trestní řízení na území Strany dožadující.

Sdělování výsledků trestního řízení.

**Čl. 75**

Strana, které byla stíhaná osoba vydána, zpraví vydávající Stranu k její žádosti o konečném výsledku trestního řízení a byl-li vynesen rozsudek, zašle po pravomoci jeho opis. To platí i v případech článku 63.

**HLAVA OSMÁ.**

**Právní pomoc ve věcech trestních.**

Přímý styk.

**Čl. 76**

(1) Strany si poskytnou k dožádání navzájem právní pomoc ve věcech trestních, a to přímým stykem mezi justičními úřady.

(2) Zejména dají navzájem doručit dopisy, týkající se trestního řízení včetně rozsudku, provedou vyšetřovací úkony, jako výslech osob obviněných, svědků, znalecké posudky, soudní ohledání, prohlídky a zabavení věcí a budou si předávat soudní spisy a věci doličné.

Jazyk.

**Čl. 77**

(1) Žádosti o doručení nebo právní pomoc budou sepsány jazykem Strany dožadující a opatřeny úřední pečetí.

(2) Dožádaný orgán vyřídí žádost ve svém jazyku a vyřizující dopis opatří úřední pečetí.

(3) Při dožádání o doručení do vlastních rukou je třeba připojit ověřený překlad doručované listiny do jazyka Strany dožádané. V opačném případě se může dožádaný úřad omezit na provedení doručení dodáním spisu příjemci, pokud je tento ochoten spis přijmout.
Vyřízení žádosti.

**Čl. 78**

(1) Doručení a dožádání o právní pomoc budou vyřizována podle právního řádu Strany, na jejímž území má být žádaný úkon proveden.

(2) K žádosti dožadujícího úřadu bude lze vyřídit dožádání také zvláštní formou, pokud to neodporuje zákonům Strany dožádané.
Postoupení žádosti.

**Čl. 79**

Je-li dožádaný úřad nepříslušný, postoupí dožádání z moci úřední příslušnému úřadu svého státu a vyrozumí o tom současně přímo dožadující úřad.
Odmítnutí právní pomoci.

**Čl. 80**

(1) Právní pomoc v trestních věcech možno odmítnout, jestliže čin, pro který se žádá o právní pomoc, nezakládal by důvod pro vydání pachatele podle této smlouvy.

(2) Právní pomoc lze odmítnout, jestliže žádaný úkon na území dožádané Strany není úkonem, spadajícím do příslušnosti justičního úřadu, nebo má-li Strana, na jejímž území má být proveden, za to, že je s to ohrozit její výsostné právo nebo její bezpečnost.
Obeslání do ciziny.

**Čl. 81**

(1) Je-li v trestním řízení před soudy jedné Strany třeba, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který je na území druhé Strany, jest požádati příslušný soud této Strany o doručení obsílky.

(2) Obsílka nesmí obsahovat vyhrůžku pro případ nedostavení se.

(3) Svědek nebo znalec dostavivší se na obeslání dobrovolně před soudy druhé Strany, nesmí být na území této Strany ani stíhán, ani uvězněn pro dřívější trestný čin, nebo odsouzen, ani pro účast na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž byl předvolán.

(4) Svědek nebo znalec pozbude však této výhody, neopustí-li z vlastní viny území dožadující Strany do týdne poté, kdy podle prohlášení soudu jeho přítomnost před soudem se nepokládá za nutnou.

**Čl. 82**

(1) Je-li obeslaná osoba ve vazbě na území Strany dožádané, lze žádat příslušné ministerstvo této Strany o její dočasné vydání se závazkem, že bude co nejdříve poslána zpět. Dodání je přípustné, pokud osoba, o niž jde, tomu výslovně neodporuje.

(2) Za podmínek článku 81 bude rovněž příslušným ministerstvem povolen průvoz osoby vězněné ve státu třetím, která má být vyslechnuta jako svědek nebo konfrontována, tam i zpět územím jeho vlastního státu.
Vydání věcí doličných.

**Čl. 83**

(1) Justiční úřady obou Stran si navzájem vydají na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem, jakož i věci, které mohou sloužiti jako věci doličné, byť i podléhaly zabavení, zkáze nebo propadnutí. Vydávající orgán si může vyhradit vrácení věcí v nejkratší době.

(2) Jsou-li tyto věci v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde, i když vydání osoby nemůže být provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání se vztahuje též na věci, které obviněný schoval nebo uložil na území Strany, která vydání povolila, jež byly teprve později vypátrány.

(3) Práva dožádané Strany nebo osoby třetí k těmto věcem zůstávají nedotčena; tyto věci musí jim být po skončení trestního řízení co nejdříve a bez výloh vráceny.

**HLAVA DEVÁTÁ.**
**Sdělování odsouzení a výtahů z rejstříků.**

**Čl. 84**

(1) Strany si navzájem sdělí opisy trestních listů nebo výtahy z pravoplatných odsuzujících rozsudků, pokud se budou týkat státních příslušníků druhé Strany a pokud podle předpisů, platných pro soud, který rozsudek vydal, jsou zapisovány do rejstříku trestů. Rovněž budou sdělována další rozhodnutí, týkající se těchto rozsudků, jež jsou zapisována do rejstříků trestů.

(2) Tyto opisy a výtahy budou zasílány v přímém styku mezi ministerstvy spravedlnosti obou Stran.

**Čl. 85**

(1) Úřady jedné ze Stran pověřené vedením rejstříku trestů dodají justičním úřadům druhé Strany na jejich žádost podanou přímo bezplatně informaci z rejstříku trestů.

(2) Stejné informace podají úřady rejstříku trestů na přímou žádost i ústředím kriminální služby druhé Strany (v ČSR: Kriminální ústředna, v Polsku: Komenda Glówna Milicji Obywatelskiej).

**HLAVA DESÁTÁ.**
**Útraty právní pomoci ve věcech trestních.**

**Čl. 86**

(1) Náklady vzniklé žádostí o vydání nebo o právní pomoc ve věcech trestních včetně svědečného a znalečného nese Strana, na jejímž území byly způsobeny.

(2) Strana dožádaná založí též prozatímně výlohy, vzniklé průvozem jejím územím a z dočasného dodání osob podle článků 66 a 82. Tyto výlohy jest nahraditi Straně dožádané.

**ODDÍL III.**
**Právní informace.**

**HLAVA JEDENÁCTÁ.**

**Čl. 87**

(1) Ministerstva spravedlnosti obou Stran si podají informace o právu platném na území jejich státu.

(2) Informace budou podány na žádost jednoho z obou ministerstev spravedlnosti k potřebě druhého ministerstva spravedlnosti.

**Čl. 88**

V žádosti sepsané jazykem žádající Strany bude přesně vylíčit právní otázku, o níž má být informace udělena.

**ODDÍL IV.**

**HLAVA DVANÁCTÁ.**
**Ustanovení závěrečná.**

**Čl. 89**

Tato smlouva, vyhotovená jazykem českým a jazykem polským, jejíž obě znění jsou autentická, bude ratifikována. Listiny ratifikační budou co nejdříve vyměněny v Praze.

Nabude účinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě šest měsíců poté, kdy bude vypovězena jednou ze Stran.

Dnem, kdy tato smlouva nabude účinnosti, pozbývají účinnosti:

a) smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o úpravě právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných, podepsaná v Praze dne 6. března 1925 (č. 5/1926 Sb.);

b) úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemnosti ve věcech pozůstalostních, podepsaná v Praze dne 25. ledna 1934 (č. 39/1937 Sb.);

c) úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném vykonávání exekučních titulů a o vzájemnosti ve věcech konkursních, podepsaná v Praze dne 10. února 1934 (č. 38/1937 Sb.).

Na důkaz toho zmocněnci obou stran tuto smlouvu podepsali a opatřili vlastní pečetí.

Podepsáno ve dvojím prvopisu ve Varšavě dne 21. ledna 1949.

Dr. Alexej Čepička
L. S.

H. Świątkowski
L. S.

DODATKOVÝ PROTOKOL ke smlouvě mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských i trestních.

Zplnomocnění zástupci republiky Československé a republiky Polské, podpisujíce smlouvu o právních stycích ve věcech občanských i trestních, zjišťují jménem svých vlád souhlas v těchto bodech:

(1) Nastanou-li změny v ustanovení právních předpisů obou Stran v důsledku kodifikace jejich práva občanského i trestního se zřetelem k ustanovením této smlouvy, vyřeší otázky z toho vyplývající Stálá československo-polská právnická komise.

(2) Výraz „soud“ v článku 56 úmluvy zahrnuje v sobě všechny justiční úřady, zabývající se stíháním. Výraz „justiční úřady“ v článku 76, odstavec 1, zahrnuje v sobě i soudy.

(3) Ustanovení článku 84, odstavec 1, se týká i rozsudků podmíněných.

(4) Smluvní Strany si sdělí vzájemné rozdělení obvodů občanských i vojenských soudů a ostatních justičních úřadů.

Na doklad toho podepsali zmocněnci obou Stran tento dodatkový protokol, který má stejnou platnost jako smlouva sama.

Dáno ve Varšavě ve dvojím vyhotovení dne 21. ledna 1949.

Dr. Alexej Čepička
L. S.

H. Swiatkowski L. S.

Shlédnuvše a prozkoumavše tuto smlouvu s dodatkovým protokolem a vědouce, že Národní shromáždění republiky Československé s nimi souhlasí, prohlašujeme je za schváleny, přijaty, potvrzeny a utvrzeny a mocí listu tohoto podepsaného naší rukou vlastní je schvalujeme, přijímáme, potvrzujeme a utvrzujeme, slibujíce slovem svým, jménem republiky Československé, že je pevně a neporušitelně zachováme a nedopustíme, aby proti němu jednáno bylo z jakékoli příčiny a jakýmkoli vymyšleným způsobem.

Tomu na svědomí jsme tento list vyhotoviti kázali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Jenž jest dán na Hradě Pražském, dne 26. února léta tisícího devítistého čtyřicátého devátého.

**President republiky Československé:**

**Gottwald v. r.**

**L. S.**

**Ministr zahraničních věcí:**

**Dr. V. Clementis v. r.**

*) Na strane 205

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.